EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 25.6.2020.
COM(2020) 263 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE

Godišnje izvješće o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u Europskoj uniji za 2018.

Sadržaj

1. UVOD 2
2. PRAVNA OSNOVA 3
3. METODOLOGIJA I INFORMACIJE KOJE SU DOSTAVILE DRŽAVE ČLANICE 3
4. ODOBALNI NAFTNI I PLINSKI SEKTOR U EUROPSKOJ UNIJI 4
4.1. Objekti i proizvodnja 4
4.2. Odobalni inspekcijski nadzori, istrage, mjere provedbe i regulatorni okvir 8
5. PODACI O INCIDENTIMA I REZULTATI U POGLEDU SIGURNOSTI ODOBALNIH DJELATNOSTI 9
6. ZAKLJUČCI 12

1. UVOD

Nakon prethodnih izvješća za 2016. i 2017., ovo Izvješće Europske komisije obuhvaća sigurnost odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u Europskoj uniji (EU) 2018.

Pravna je osnova za ovo Izvješće Direktiva 2013/30/EU[1] Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ („Direktiva o odobalnoj sigurnosti"). Tim se zakonodavnim aktom nastoji postići visoka razina sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u korist radnika, okoliša, platformi i opreme za odobalne djelatnosti te gospodarskih djelatnosti kao što su ribarstvo i turizam. Odredbama Direktive kako ih provode države članice pridonijet će se: i. izbjegavanju velikih nesreća; ii. smanjenju broja incidenata; te iii. osiguranju djelotvornog praćenja nesreća i incidenata kako bi se ublažile njihove posljedice.

Kao i u prethodnim izvješćima, svrha je ovog Godišnjeg izvješća: i. navesti podatke o broju i vrsti objekata u EU-u; i ii. izvijestiti o incidentima i procjeni rezultata u pogledu sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti. Kako se budu izrađivala dodatna izvješća, analiza kretanja bit će sve značajnija. Nadalje, niz godišnjih izvješća poslužit će kao evidencija rezultata u pogledu sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti u državama članicama.

Ovo se Izvješće temelji na godišnjim izvješćima i podacima koje su države članice dostavile u skladu sa zahtjevom iz Direktive o odobalnoj sigurnosti. Komisiji su dostavljeni podaci iz Bugarske, Hrvatske, Cipra, Danske, Njemačke, Francuske, Grčke, Irske, Italije, Nizozemske, Poljske, Rumunjske i Španjolske te iz Ujedinjene Kraljevine, koja je 2018. još bila država članica EU-a. Većina objekata nalazi se u Sjevernom moru i Atlantskom oceanu (380 objekata), 166 objekata nalazi se u Sredozemnom moru, osam u Crnom moru, a dva u Baltičkom moru.

Nadležna tijela tih država članica tijekom 2018. pregledala su 318 odobalnih objekata u svojim područjima nadležnosti. Nakon određenih incidenata tri države članice (Ujedinjena Kraljevina, Danska i Nizozemska) provele su istrage tijekom razdoblja izvješćivanja. Ujedinjena Kraljevina provela je 41 istragu o problemima u pogledu sigurnosti i okoliša te pet istraga o velikim nesrećama. Danska je provela tri istrage o problemima u pogledu sigurnosti i okoliša (nije provela nijednu istragu o velikim nesrećama), a Nizozemska je provela jednu istragu o velikim nesrećama (nije provela nijednu istragu o problemima u pogledu sigurnosti i okoliša).

Podaci koje su dostavile države članice, konkretno o broju i ozbiljnosti prijavljenih nesreća u odnosu na broj objekata, ukazuju na znatno nižu razinu sigurnosti u europskom sektoru odobalnih djelatnosti u odnosu na prethodne dvije godine, što zahtijeva daljnje postupanje nadležnih tijela država članica.

[1] SL L 178, 28. lipnja 2013., str. 66.

2. PRAVNA OSNOVA

U skladu s člankom 25. Direktive o odobalnoj sigurnosti Komisija mora objavljivati godišnje izvješće o učinku na sigurnost i okoliš odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti na temelju informacija koje su dostavile države članice. Države članice moraju Komisiji do 1. lipnja svake godine dostaviti godišnje izvješće koje sadržava informacije određene u Prilogu IX. (točka 3.) Direktivi o odobalnoj sigurnosti.

Godišnja izvješća koje države članice dostavljaju u skladu s člankom 25. sadrže barem sljedeće informacije:

(a) broj, starost i lokaciju objekata;
(b) broj i vrstu provedenih inspekcijskih nadzora i istraga, dodatno uz sve mjere provedbe ili presude;
(c) podatke o nesrećama u skladu sa zajedničkim formatom za izvješćivanje koji se traži u članku 23.;
(d) sve velike promjene regulatornog okvira koji se odnosi na odobalne djelatnosti;
(e) uspješnost odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti.

Države članice moraju objaviti tražene informacije do 1. lipnja u godini nakon predmetnog razdoblja izvješćivanja (npr. 1. lipnja 2019. za 2018.).

Pri izvješćivanju moraju upotrebljavati zajednički obrazac utvrđen Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1112/2014 od 13. listopada 2014.[2] Tom je provedbenom uredbom utvrđen zajednički obrazac s pomoću kojeg operateri i vlasnici odobalnih naftnih i plinskih objekata razmjenjuju informacije o pokazateljima velikih opasnosti. Njome je utvrđen i zajednički obrazac s pomoću kojeg države članice objavljuju informacije o pokazateljima velikih opasnosti. Smjernice Komisije[3] od 25. studenoga 2015. , u kojima je objašnjeno kako upotrebljavati obrazac za izvješćivanje, sadržavaju dodatne specifične informacije o toj provedbenoj uredbi

3. METODOLOGIJA I INFORMACIJE KOJE SU DOSTAVILE DRŽAVE ČLANICE

U skladu s Prilogom IX. (točka 3.) Direktivi o odobalnoj sigurnosti države članice obvezne su dostaviti jasno definirane informacije o incidentima u svojem odobalnom naftnom i plinskom sektoru koristeći se obrascima iz Provedbene uredbe (EU) br. 1112/2014. Dostavljeni podaci moraju uključivati informacije o odobalnim naftnim i plinskim objektima u EU-u, kao što su broj, vrsta, lokacija i starost. Izvješća država članica moraju sadržavati i informacije o broju: i. poduzetih inspekcijskih nadzora, istraga i mjera provedbe; ii. incidenata po kategoriji; i iii. ozljeda.

[2] SL L 302, 22. listopada 2014., str. 2.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

Komisija je, uz podatke o pojedinačnim državama članicama, ocijenila rezultate odobalnih regija u pogledu sigurnosti. Komisija u tu svrhu: i. Njemačku, Dansku, Francusku, Ujedinjenu Kraljevinu, Irsku i Nizozemsku smatra sjevernomorskom i atlantskom regijom; ii. Španjolsku, Grčku, Hrvatsku, Cipar, Italiju i Maltu smatra sredozemnom regijom; iii. Bugarsku i Rumunjsku smatra crnomorskom regijom; te iv. Latviju i Poljsku smatra baltičkom regijom.

Komisija je za potrebe svojeg godišnjeg izvješća za 2018. upotrebljavala informacije koje su dostavile Bugarska, Hrvatska, Cipar, Grčka, Francuska, Nizozemska, Danska, Njemačka, Irska, Italija, Poljska, Rumunjska, Španjolska i Ujedinjena Kraljevina. Ostale države članice nisu bile aktivne u odobalnom naftnom i plinskom sektoru ili nisu dostavile informacije relevantne za ovo Izvješće.

Sve države članice koje provode odobalne naftne i plinske djelatnosti, uz iznimku Ujedinjene Kraljevine, dostavile su potpune podatke o svim svojim objektima. S druge strane, Ujedinjena Kraljevina ograničila je dijelove svojeg izvješća na objekte koji su bili predmet regulatornog preispitivanja dokumentacije o procjeni rizika (članak 42. stavak 2. Direktive o odobalnoj sigurnosti). To znači da informacije koje je Ujedinjena Kraljevina dostavila o istragama, mjerama provedbe, podacima o incidentima i rezultatima u pogledu sigurnosti odobalnih djelatnosti obuhvaćaju niz objekata koji se neprekidno proširivao tijekom prve polovine 2018. Početni procijenjeni broj objekata u siječnju 2018. iznosio je 139, da bi na kraju od 19. srpnja 2018. iznosio 191. Taj je datum označavao kraj prijelaznog razdoblja za sve objekte.

4. ODOBALNI NAFTNI I PLINSKI SEKTOR U EUROPSKOJ UNIJI

4.1. Objekti i proizvodnja

Velika većina odobalnih objekata[4] u vodama EU-a nalazi se u Sjevernom moru (vidjeti tablicu 1.), točnije u isključivim gospodarskim pojasima Ujedinjene Kraljevine (oko 34 % odobalnih objekata u vodama EU-a) i Nizozemske (oko 28 % odobalnih objekata u vodama EU-a). Italija je najaktivnija država članica na Sredozemlju (25 % svih objekata u vodama EU-a), a nakon nje slijedi Hrvatska. Rumunjska u crnomorskoj regiji ima razvijenu odobalnu naftnu i plinsku industriju, dok je Bugarska nastavila s istraživačkim aktivnostima u pogledu odobalnih ugljikovodika, ali ima samo jedan objekt te stoga vrlo ograničenu proizvodnju. U skladu s izvješćima država članica na Baltičkom moru, samo Poljska ima odobalne objekte u toj regiji. U vodama EU-a 2018. prijavljeno je ukupno 556 proizvodnih i neproizvodnih objekata, što je povećanje za dva objekta u odnosu na 2017., unatoč stavljanju nekoliko objekata izvan uporabe[5].

[4] Pomične odobalne jedinice za bušenje nisu dio analize u odjeljku 4.1.
[5] Za pojedinosti vidjeti odjeljak 4.1.

Tablica 1. Nepomični objekti 1. siječnja 2018., vrsta objekta po regiji i državi članici

Regija/država		Vrsta objekta(*)				
		FMI	FNP	FPI	NUI	Ukupno
Baltičko more		1	0	0	1	2
	Poljska	1	0	0	1	2
Crno more		7	0	0	1	8
	Bugarska	0	0	0	1	1
	Rumunjska	7	0	0	0	7
Sredozemlje		16	0	3	147	166
	Hrvatska	2	0	0	18	20
	Grčka	1	0	0	1	2
	Italija	12	0	3	126	141
	Španjolska	1	0	0	2	3
Sjeverno more i Atlantik		143	0	23	214	380
	Danska	10	0	0	20	30
	Njemačka	2	0	0	0	2
	Irska	1	0	0	1	2
	Nizozemska	48	0	0	107	155
	Ujedinjena Kraljevina	82	0	23	86	191
Ukupno		167	0	26	363	556

(*) FMI – nepomični objekt s osobljem, FNP – nepomični neproizvodni objekt, FPI – plutajući proizvodni objekt, NUI – (najčešće) nenadgledani objekt.

Za 2018. prijavljeno je da je 13 objekata u vodama EU-a stavljeno izvan uporabe: 12 u Ujedinjenoj Kraljevini i jedan u Italiji. Iste je godine prijavljeno da je u pogon pušten jedan novi nepomični objekt u Nizozemskoj. Nadalje, promjene metoda izvješćivanja nekih država članica isto su tako pridonijele promjeni broja prijavljenih objekata u odnosu na prethodnu godinu[6].

Više od polovine odobalnih objekata u vodama EU-a pušteno je u pogon u razdoblju od 1980. do 2000. Razvoj novih odobalnih proizvodnih objekata u sjevernomorskoj i atlantskoj regiji te u Sredozemlju u znatnom je padu od 2010. (tablica 2.).

Tablica 2. Broj objekata koji se nalaze u vodama EU-a, po desetljeću puštanja u pogon i po regiji

Godina izgradnje	**Regija**				
	Baltičko more	**Crno more**	**Sredozemlje**	**Sjeverno more i Atlantik**	**Ukupno u EU-u**
1950.–1959.	0	0	0	4	**4**
1960.–1969.	0	0	7	21	**28**
1970.–1979.	0	0	14	41	**55**
1980.–1989.	0	2	53	82	**137**
1990.–1999.	1	3	42	119	**165**
2000.–2009.	1	3	40	70	**114**
2010.–2019.	0	0	10	43	**53**
2020.–2029.	0	0	0	0	**0**
Ukupno u EU-u	**2**	**8**	**166**	**380**	**556**

[6] Ukupan broj objekata povećao se za dva unatoč stavljanju 13 objekata izvan uporabe te puštanju samo jednog novog objekta u pogon. Da su svi podaci točno dostavljeni, taj bi broj bio manji za 12 objekata.

Najveći udio (oko 94 %) nafte i plina u EU-u proizvodi se u sjevernomorskoj i atlantskoj regiji (tablica 3.). Ujedinjena Kraljevina daleko je najveći proizvođač, a nakon nje slijede Nizozemska i Danska. Italija i Hrvatska aktivni su proizvođači u Sredozemnom moru, dok u Crnom moru jedino Rumunjska trenutačno ima zamjetnu proizvodnju nafte i plina.

Tablica 3. Proizvodnja odobalne nafte i plina u EU-u u tisućama tona ekvivalenta nafte (ktoe)

REGIJA	**Zemlja**	**ktoe**	**% ukupne proizvodnje u EU-u**
Baltičko more		**210,98**	**0,19 %**
	Poljska	210,98	0,19 %
Crno more		**1 138,87**	**1,01 %**
	Bugarska	4,71	0,00 %
	Rumunjska	1 134,16	1,01 %
Sredozemlje		**4 139,61**	**3,69 %**
	Hrvatska	528,20	0,47 %
	Grčka	211,01	0,19 %
	Italija	3 311,00	2,95 %
	Španjolska	89,40	0,08 %
Sjeverno more i Atlantik		**106 727,60**	**95,11 %**
	Danska	9 589,00	8,55 %
	Njemačka	915,00	0,82 %
	Irska	311,17	0,28 %
	Nizozemska	11 681,00	10,41 %
	Ujedinjena Kraljevina	84 231,43	75,06 %
Ukupno		**112 217,06**	**100,00 %**

U odnosu na prethodnu godinu vidljiv je pad od manje od jedan posto, što znači da je ukupna odobalna proizvodnja nafte i plina bila stabilna.

4.2. Odobalni inspekcijski nadzori, istrage, mjere provedbe i regulatorni okvir

Nadležna tijela država članica redovito provode inspekcijske nadzore odobalnih objekata u svojim područjima nadležnosti. U tablici 4. prikazan je broj inspekcijskih nadzora provedenih tijekom izvještajne godine. Broj inspekcijskih nadzora obično se povećava u skladu s brojem objekata.

Kao i 2017., broj inspekcijskih nadzora ponovno se smanjio, ovaj put s 630 u 2017. na 593 u 2018. Konkretno, Italija je smanjila broj inspekcijskih nadzora s 289 na 236, Nizozemska sa 60 na 32, dok je Ujedinjena Kraljevina povećala broj inspekcijskih nadzora s 232 na 273. Rumunjska je prvi put provela inspekcijske nadzore. Za razliku od sve manjeg broja inspekcijskih nadzora, više je napora uloženo u smislu radnih dana utrošenih na inspekcijske nadzore po objektu (2 817 radnih dana 2018. u odnosu na 2 083 radna dana 2017.).

*Tablica 4. Broj odobalnih inspekcijskih nadzora po regiji i državi članici 2018.**

REGIJA	**Zemlja**	**Inspekcijski nadzori**	**Radni dani provedeni na objektu (bez putovanja)**	**Broj objekata koji su bili predmet inspekcijskog nadzora**
Baltičko more		**3**	**6**	**2**
	Poljska	3	6	2
Crno more		**4**	**24**	**2**
	Rumunjska	4	24	2
Sredozemlje		**251**	**262**	**95**
	Hrvatska	10	10	4
	Cipar	2	6	2
	Grčka	1	10	1
	Italija	236	234	86
	Španjolska	2	2	2
Sjeverno more i Atlantik		**335**	**2 525,5**	**219**
	Danska	19	66	19
	Francuska	2	4	1
	Njemačka	6	6	2

	Irska	3	30	3
	Nizozemska	32	23	28
	Ujedinjena Kraljevina	273	2 396,5	166
UKUPNO		**593**	**2 817,5**	**318**

(*) Tablica uključuje informacije država članica s najmanje jednim odobalnim objektom koji se 2018. nalazio u njihovoj nadležnosti.

Člankom 18. Direktive o odobalnoj sigurnosti nadležnim tijelima država članica dodjeljuju se određena prava i ovlasti u odnosu na djelatnosti i objekte u njihovoj nadležnosti. Ta prava i ovlasti uključuju pravo zabrane djelatnosti i pravo zahtijevanja da se poduzmu mjere za osiguranje poštovanja općih načela upravljanja rizicima i za osiguranje sigurnih djelatnosti.

U skladu s tim tri su države članice provele istrage tijekom razdoblja izvješćivanja: Ujedinjena Kraljevina, Danska i Nizozemska. Ujedinjena Kraljevina provela je 41 istragu o problemima u pogledu sigurnosti i okoliša[7] te pet istraga o velikim nesrećama. Danska je provela tri istrage o problemima u pogledu sigurnosti i okoliša, a Nizozemska je provela jednu istragu o velikoj nesreći. Ukupan broj istraga pokrenutih 2018. bio je znatno veći (50) od broja istraga pokrenutih 2017. (20) i 2016. (23), uglavnom zbog povećanja njihova broja u Ujedinjenoj Kraljevini.

Unatoč povećanju broja istraga, ukupan broj mjera provedbe poduzetih 2018. bio je manji od broja tih mjera poduzetih 2017. Iako su države članice 2017. poduzele 47 mjera provedbe (od kojih je Ujedinjena Kraljevina poduzela 45), 2018. samo je Ujedinjena Kraljevina izvijestila o provedbi tih mjera, čiji je broj, s 34 predmeta, bio manji nego 2017.

5. PODACI O INCIDENTIMA I REZULTATI U POGLEDU SIGURNOSTI ODOBALNIH DJELATNOSTI

Države članice prijavile su sljedeće incidente za 2018., ukupno 124, u skladu s Prilogom IX. Direktivi o odobalnoj sigurnosti.

– U Ujedinjenoj Kraljevini zabilježeno je 95 događaja o kojima se mora izvijestiti, uključujući pet velikih nesreća.

[7] O problemima u pogledu sigurnosti i okoliša izvješćuju radnici ako uoče probleme na radnom mjestu za koje smatraju da su u suprotnosti s propisima o zdravlju i sigurnosti te da bi mogli uzrokovati štetu.

– U Nizozemskoj je bilo 14 događaja o kojima se mora izvijestiti[8], uključujući jednu veliku nesreću. O uzrocima te velike nesreće nije se izvijestilo jer istraga o tom slučaju još nije bila završena u trenutku izvješćivanja.
- U Danskoj je zabilježeno devet događaja o kojima se mora izvijestiti, ali nijedan se nije odnosio na veliku nesreću.
- U Francuskoj i Irskoj zabilježen je po jedan događaj o kojem se mora izvijestiti, ali nijedan se nije odnosio na veliku nesreću.

Broj velikih nesreća uključuje incidente sa znatnim potencijalom za prouzročenje gubitka života ili ozbiljnih ozljeda kod osoba, čak i ako nisu dovele do takvih ishoda.

Većina kvarova (80 %) do kojih je došlo u okviru događaja o kojima se mora izvijestiti obuhvaćena je kategorijom neplaniranih ispuštanja, 13,7 % odnosilo se na gubitak nadzora nad bušotinom (erupcija/aktivacija sustava za preusmjeravanje), 1,6 % odnosilo se na kvarove elemenata koji su kritični za sigurnost i okoliš (SECE), a 1,6 % odnosilo se na gubitak strukturne cjelovitosti (neželjeni pomak). Osoblje je evakuirano tijekom dvaju incidenata.

Tablica 5. Incidenti po kategorijama (Prilog IX. Direktivi o odobalnoj sigurnosti, na razini EU-a)

Kategorije iz Priloga IX.		**Broj događaja**	**Udio (u kategoriji)**	**Udio (u događajima)**
(a)	**Neplanirana ispuštanja – ukupno**	**99**	**100,0 %**	**79,8 %**
	Ispuštanja zapaljene nafte/zapaljenog plina – požari	1	1,06 %	0,8 %
	Ispuštanja zapaljene nafte/zapaljenog plina – eksplozije	0	0,0 %	0,0 %
	Ispuštanja nezapaljenog plina	56	56,5 %	45,2 %
	Ispuštanja nezapaljene nafte	31	31,3 %	25,0 %
	Ispuštanja opasnih tvari	11	11,1 %	8,9 %
(b)	**Gubitak nadzora nad bušotinom – ukupno**	**17**	**100,0 %**	**13,7 %**
	Erupcije	0	0,0 %	0,0 %
	Erupcija/aktivacija sustava za preusmjeravanje	8	47,1 %	6,4 %
	Neispravnost barijere u bušotini	9	52,9 %	7,3 %

[8] Jedan događaj o kojem se mora izvijestiti može dovesti do nekoliko incidenata, npr. neplanirano ispuštanje plina može dovesti do evakuacije osoblja.

(c)	**Kvarovi elemenata koji su kritični za sigurnost i okoliš**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
(d)	**Gubitak strukturne cjelovitosti – ukupno**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
	Gubitak strukturne cjelovitosti	0	0,0 %	0,0 %
	Gubitak stabilnosti/uzgona	0	0,0 %	0,0 %
	Neželjeni pomak	2	100,0 %	1,6 %
(e)	**Sudari plovila**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(f)	**Helikopterske nesreće**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(g)	**Nesreće sa smrtnim posljedicama(*)**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(h)	**Teške ozljede pet ili više osoba u istoj nesreći**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
(i)	**Evakuacija osoblja**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
(j)	**Ekološke nesreće(**)**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
Ukupno[9]		**124**	**100,0 %**	**100,0 %**

(*) *Samo ako je riječ o velikim nesrećama.*

(**) *Prema izvješćima država članica, velike nesreće nisu se mogle smatrati okolišnim nesrećama*

Ukupni broj incidenata u EU-u povećao se s 42 u 2016. na 59 u 2017. te se i dalje povećavao, do 124 u 2018., uglavnom zbog povećanog broja neplaniranih ispuštanja. Broj incidenata iz kategorije gubitka nadzora nad bušotinom povećao se na 17, nakon što se smanjio s 11 u 2016. na 8 u 2017. Prijavljena su dva kvara elemenata koji su kritični za sigurnost i okoliš, dok su 2016. prijavljena tri takva kvara, a 2017. jedan. Prijavljena su dva kvara strukturne cjelovitosti 2018., dok 2017. nije prijavljen nijedan takav kvar, a 2016. dva. Osim toga, osoblje je 2018. evakuirano dva puta, 2017. nijednom, a 2016. jednom.

Nije prijavljen nijedan sudar plovila 2018., u odnosu na tri prijavljena sudara 2017. i nijedan 2016. Prijavljeno je devet slučajeva neispravnosti barijera u bušotini, u odnosu na dva prijavljena slučaja 2017. i nijedan 2016. Ukupno je šest incidenata 2018. razvrstano u kategoriju velikih nesreća[10], s

[9] Jedan incident može pojaviti više puta, na primjer evakuacija osoblja povezana s gubitkom nadzora nad bušotinom u ukupnom bi se zbroju računala dva puta.

[10] SL L 178, 28. lipnja 2013., str. 73.: članak 2. stavak 1.: „velika nesreća” znači, u odnosu na objekt ili povezanu infrastrukturu:

(a) nesreća koja uključuje eksploziju, požar, gubitak kontrole nad bušotinom, ili ispuštanje nafte, plina ili opasnih tvari, a pritom uzrokuje gubitak života ili ozbiljne ozljede kod osoba ili ima značajni potencijal za to;

(b) nesreća koja uzrokuje značajno oštećenje objekta ili povezane infrastrukture, a pritom uzrokuje gubitak života ili ozbiljne ozljede kod osoba ili ima značajni potencijal za to;

obzirom na to da su imala potencijal prouzročiti gubitak života ili ozbiljne ozljede kod osoba. Četiri velike nesreće dogodile su se 2017., a 2016. prijavljene su dvije.

Uzevši u obzir povećani broj nesreća, Komisija blisko surađuje s dotičnim nadležnim tijelima kako bi utvrdila uzroke tog razvoja događaja i raspravila o mogućem daljnjim mjerama kojima bi se što prije omogućila viša razina sigurnosti. Suradnja se odvija bilateralno i u okviru Skupine europskih tijela za odobalne aktivnosti (EUOAG).

6. ZAKLJUČCI

S 556 objekata u EU-u (2018. to uključuje Ujedinjenu Kraljevinu), broj objekata ostao je prilično stabilan. U prethodnom razdoblju taj se broj smanjio s 586 u 2016. na 554 u 2017. Razina ukupne proizvodnje nafte i plina blago se smanjila sa 113 051 kilotone ekvivalenta nafte na 112 217 kilotona ekvivalenta nafte 2018.

Komisija procjenjuje sigurnost odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti EU-a na temelju podataka koje su dostavile države članice, u skladu s odredbama iz Provedbene uredbe o izvješćivanju. Stoga točnost Komisijine procjene ovisi o podacima koje su dostavile države članice.

Broj provedenih inspekcijskih nadzora i istraga bio je nešto manji (za 6 %) nego prethodne godine. U odnosu na 2017. države članice poduzele su manji broj mjera provedbe.

Broj incidenata naglo se povećao s 59 u 2017. na 124 u 2018. Postupnim uvođenjem svih odobalnih objekata Ujedinjene Kraljevine u sustav izvješćivanja može se objasniti samo manji dio povećanja broja nesreća[11]. Broj incidenata u Ujedinjenoj Kraljevini povećao se s 30 na 99, a u Nizozemskoj s 13 na 52. S druge strane, taj se broj u Danskoj smanjio s 14 na devet. Broj velikih nesreća povećao se s četiri na šest od 2017. do 2018.

Jednako kao 2016. i 2017., ni 2018. nisu prijavljeni gubici života, ali došlo je do 10 ozljeda i 17 teških ozljeda. Prema izvješćima nadležnih tijela, u Ujedinjenoj Kraljevini i Nizozemskoj broj nesreća znatno je povećan, zbog čega su potrebne i dublja analiza uzroka i daljne mjere nadležnih tijela. Komisija će surađivati s državama članicama te će nastojati surađivati s Ujedinjenom Kraljevinom kako bi se rezultati u pogledu sigurnosti vratili na razinu na kojoj su bili posljednjih godina.

(c) bilo koja druga nesreća koja dovede do gubitka života ili teške ozljede kod pet ili više osoba koje se nalaze na odobalnom objektu u kojem se pojavi izvor opasnosti ili koje sudjeluju u odobalnoj naftnoj i plinskoj djelatnosti u vezi s objektom ili povezanom infrastrukturom; ili
(d) bilo koji veliki okolišni incident koji nastane kao posljedica nesreća iz točaka (a), (b) i (c).
Za potrebe određivanja je li neka nesreća velika nesreća u smislu točaka (a), (b) ili (d), s objektom na kojem nema stalne posade postupa se kao da na njemu ima posade.

[11] Učinkom postupnog uvođenja može se opravdati procijenjeno povećanje za 10 incidenata, ako su rezultati u pogledu sigurnosti po objektu ostali nepromijenjeni.